Як не прагнем, не б'ємось,
Щоб усьому дати лад,
Недовикінчене щось
Залишається позад.

Під вікном, поза дверми,
Як настійне старченя,
То з докором, то з слізьми
Стереже тебе щодня.

Стереже, стоїть як пень,
Право стверджує своє —
І все важчим кожний день
Від турбот старих стає,

Що, як гори снів і мрій,
Понад нами зіп'ялись.
Прийде час — і силі тій
Ми уляжемо колись.

І стоятимем, як ті
Карлюки північних саг,
Що віддавна на хребті
Держать неба синій дах.

Переклад В. Мисика